

John Coats

John Coats was van 1973 tot 1979 internationaal president van de Theosophical Society.

Hij was erg geliefd en had een groot hart. Hij heeft altijd veel gedaan om de jeugd bij theosofie te betrekken.

Wie was John Coats, de zesde president van de Theosophical Society?

John Balfour Symington Coats werd geboren op 08-07-1906 in het plaatsje Paisley in Schotland. Hij stamde uit een bekende zakenfamilie op het gebied van stoffen, de firma J. & P. Coats. Hij heeft daar ook nog enige tijd gewerkt. Hij studeerde in Eton en was heel goed in talen, hij sprak vloeiend Engels, Duits, Frans en Spaans. Hoewel hij al die talen sprak en vele lezingen gegeven heeft, was hij geen schrijver. In 1932 werd hij lid van de Theosofische Vereniging en in 1933 trouwde hij met Elisabeth Ann Betsan Horlick, een Australische. Uit dit huwelijk werden vijf kinderen geboren, vier jongens en een meisje. Het jongste kind, een jongetje, kwam op heel jonge leeftijd in Adyar door een ongeluk om het leven. Dit heeft hem heel erg aangegrepen. In 1935 ging het gezin naar Adyar om samen met G. Arundale, die toen president was, te werken. Hij maakte van daaruit reizen naar vele landen, vaak samen met Arundale en Rukmini Devi Arundale.

De blonde reus, zoals hij in Adyar genoemd werd, was erg geliefd. Hij was niet alleen groot van gestalte maar hij had ook een groot hart. Als iemand bij hem kwam met problemen, meestal van financiële aard, kon hij heel moeilijk "nee" zeggen.

Van 1941 tot 1946 was hij voorzitter van de Engelse afdeling. In die tijd heeft hij een motorongeluk gehad, waardoor hij enigszins invalide werd. In die periode leerde hij C. Jinarajadasa kennen. In de periode daarna, 1946-1949, reisde hij rond in de Verenigde Staten en gaf daar vele lezingen voor de Theosophical Society. In 1953 werd hij secretaris van de Europese Federatie van de Theosophical Society (de EFTS) en in 1959 werd hij voorzitter van die federatie, tot 1968. In die functie organiseerde hij in 1966 mede het derde wereldcongres van de Theosophical Society in Salzburg, Oostenrijk. Dit congres had 1200 bezoekers met de president N. Sri Ram als eregast. Gedurende die tijd had hij een dubbelfunctie, want in 1962 werd hij voorzitter van de Federatie van Jong Theosofen, als opvolger van Rukmini Devi Arundale. Hij heeft altijd veel gedaan om de jeugd bij theosofie te betrekken. In zijn inaugurele rede bij zijn presidentsverkiezing wijdt hij een groot stuk aan de jongere generatie. Hij zegt hier o.a.: *'Loges in vele landen maken tijd vrij om nieuwe wegen te vinden waardoor een grotere deelname van jongeren in het theosofisch werk mogelijk is. Vaak is dat een offer van de oudere leden die in vele jaren gewend zijn geraakt aan een bepaalde manier van werken en die dat nu moeten veranderen ... Kunnen we doof*

W i e w a s . . .

zijn voor de luide kreet van de jeugd uit alle delen van de wereld om verandering aan te brengen in ons gedragspatroon dat mensenlevens lang zo is ingeburgerd en dat niet altijd even adequaat was? Kunnen we blind blijven voor hun sterke inzet om deze verandering te bewerkstelligen door in hun leven aan te tonen - hoewel soms meer met vastberadenheid dan met onderscheidingsvermogen, meer met enthousiasme dan met wijsheid - dat er misschien een andere manier is?

In 1973 werd hij gekozen tot internationaal president. Er waren toen vijf kandidaten waaruit gekozen moest worden.

Zoals gebruikelijk voor een nieuwe president schreef hij een zogenaamde 'brief voor nieuwe leden'. Hij heeft het hierin over theosofische literatuur en zegt dan: 'Hoewel gevoel voor humor onontbeerlijk is en het helemaal niet no-

dig is om met een gezicht als een oorworm achter de boeken te zitten, moet toch ieder lid ervoor waken de drie doelstellingen van de Theosofische Vereniging niet lichtvaardig te onderschrijven en ten uitvoer te brengen ... Theosofie is eigenlijk iets dat het menselijk denken te boven gaat. Dat wil zeggen: zij heeft natuurlijk wel haar wisselwerking op alle gebieden waarop wij leven en werken, maar zij blijft op haar eigen niveau onaantastbaar en kan niet in woorden gevat worden. Zij kan slechts diep in onszelf ervaren worden.'

Aan het einde van zijn bestuursperiode kwamen er wat problemen. In een aan hem gerichte brief van 29 juli 1979, afkomstig van de toenmalige voorzitter van de EFTS, M. Leslie-Smith, komt dit tot uitdrukking. Bij de vergadering van de EFTS op 27 juli 1979 werd een resolutie aangenomen en werd gevraagd punt 2 van

die resolutie eveneens op de agenda van vergadering van de General Council van december 1979 in Adyar te zetten. Het agendapunt was als volgt verwoord: '... de president op de meest dwingende manier aan te sporen om serieus zijn plicht als hoofd van het dagelijks bestuur van de Society na te komen, om de reglementen van de Society te eerbiedigen, vooral wat betreft het gegeven dat geen van de hoofden van dienst de besluiten van de General Council, noch van het dagelijks bestuur en de financiële commissies mogen overschrijden.' Los daarvan werd gewezen op de noodzaak de uitgaven voor reizen te beperken, om het financiële tekort in Adyar op te lossen.

John Coats overleed op 26 december 1979 tijdens de Internationale Conventie in Adyar, als gevolg van een eerdere hartaanval.

WK

Schaduw is datgene, wat het licht in staat stelt zich te openbaren, en het objectieve werkelijkheid schenkt. Daarom is schaduw niet iets kwaads, maar de noodzakelijke en onontbeerlijke aanvulling, die het Licht of het Goede volledig maakt: zij is op Aarde de schepper ervan.

H.P. Blavatsky